

РЕШЕНИЕ

№ 26963

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **6756** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал. 2 вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ и чл. 145 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е след като с определение № 2260/01.06.2026 г. по адм. д. № 636/2026 г. на АС Хасково същото е прекратено и е изпратено по подсъдност на АС София-град.

Оспорването по делото е по жалба, подадена от Б. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] , против решение № 130 Х/22.04.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-918 от 01.04.2026 г. на ДАБ при МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата и в писмено становище преди съдебно заседание са наведени отменителните основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 АПК. Жалбоподателят твърди, че оспорваното решение е неправилно и незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и необосновано не е възприел обстоятелствата за ситуацията в С., която трябвало да бъде разгледана по същество от ДАБ. Счита, че решението е постановено в противоречие с правните норми и са налице предпоставките за допускане на последваща молба по производство за предоставяне на международна закрила. Моли съда да отмени решение № 130 Х/22.04.2026 г., издадено от интервюиращия орган при ДАБ МС, със законните последици от това. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ МС е депозирал писмена защита, моли жалбата да бъде отхвърлена. В открито съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, I-во отделение, 4-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първото искане за закрила на Б. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] , арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение – женен, е с вх. № 3727 от 25.09.2024г. на РПЦ – Х.. С решение № 1786/18.02.2025 г., председателят на ДАБ МС е отказал на сирийския гражданин предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 9 ЗУБ. Жалбата му срещу решението е отхвърлена с решение № 3457 от 08.04.2025г., постановено по адм. дело № 620/2025 г. от Административен съд Хасково, оставено в сила с решение № 12604/08.12.2025 г. по адм. д. № 5336/2025 г. на ВАС.

С процесната последваща молба вх. № КП-01-918 от 01.04.2026 г. чужденецът отново е сезирал органа с искане за закрила. Обосновал е молбата си с това, че обстановката в Сирийската арабска република продължава да е несигурна и нестабилна, с въоръжени сблъсъци, произволни арести и репресии срещу лица напуснали страната. Като сирийски гражданин напуснал страната и поискал закрила в чужбина, съществувал реален риск от разпит, задържане или преследване при завръщане. Имало риск от мобилизация, политически проблеми, както и проблеми с образованието, къщата му била изгорена, липсвало медицинско обслужване, връщането в страната било в противоречие със стандартите за защита на човешките права, съществувала опасност от нечовешко и унижително третиране.

С решение № 130 Х/22.04.2026 г. на интервюиращ орган при ДАБ МС, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, поледващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението си административният орган е изследвал твърдените в молбата опасения, като е посочил данните по информационна справка с вх. № МД-02-135 от 03.04.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ с цитиран бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН от 6 март 2026 г., че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достигал 1 488 667 души. Основната провинция за завръщане остава Д., следвана от А., Идлиб, Х. и Провинция Д..

Органът е приел, че според анализа на информацията в посочената справка въпреки наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години, се е подобрила значително и не е налице безогледно насилие, като вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина. От изложеното се стига до обоснован извод, че при евентуалното завръщане на кандидатът за международна закрила в родината му, това не би довело до неблагоприятни последици за него.

В заключение е прието, че в своята последваща молба за международна закрила, Б. А. Х. не доказва наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната му на произход. Поради това при преценката на последващата молба за международна закрила, вх. № КП-01-918 от 01.04.2026 г., в която Б. А. Х. не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, за органа се е наложил извод, че производството за предоставяне на международна закрила не следва да се образува.

От ответника е изискана и представена актуална справка към 10.06.2026 г. относно Сирийската арабска република. Относно политическата и икономическата обстановка се сочи, че съгласно бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН /ВКБООН/ от 27 март 2026 г. общият

брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 563 898 души. ВКБООН и хуманитарните партньори продължавали да предоставят основна помощ на новопристигналите и на трите гранични контролно-пропускателни пункта с Л.: Д. Ябус /J. Y., селските райони на Д.), Д. /J./ J., провинция Х./ и А. (Arida/ Al-Arida, провинция Т./, Между 2 и 27 март 2026 г. 202 477 души преминават в С., включително 27 343 ливанци и 175 134 сирийци, като значителна част от сирийците изразяват намерение да останат за постоянно. Повечето пристигащи сс насочват към провинциите Риф Д. /селски райони на Д./, Д., Дараа и А..

Предоставена е още информация съгласно справката, че на контролно-пропускателния пункт Д. -Ябус, ВКБООН, У., Фондът на ООН за населението /UNFPA/, МОМ, партньорите от сектора на продоволствената сигурност, земеделието и препитанието, както и Сирийският арабски червен полумесец /SARC/ продължавали да предоставят вода, фурми, хуманитарни комплект за достойнство, правна подкрепа, медицински грижи и готови за консумация храни, наред с услуги за предотвратяване и реагиране на насилието, основано на пола. Мобилна медицинска клиника работи денонощно, а картата на услугите за дестинационните райони с актуализирана. На контролно-пропускателния пункт Л. някои интервюирани сирийски семейства споменават, че се завръщат в С. по-рано от планираното, поради влошаващите се условия в Л.. Партньори, включително Ал-Б. и SARC, осигуряват транспорт, психосоциална подкрепа, информационни кампании относно сексуалната експлоатация и насилие, правни насочвания и планират по-широки оценки на нуждите. На контролно-пропускателния пункт Д. повечето пристигащи семейства се състоят от жени и деца, тъй като много мъже остават в Л. по работа или в очакване на официални процедури за връщане. Хуманитарните партньори продължават да разпространяват вода, одеяла, пластмасови чаршафи и информационни материали, докато Световната продоволствена програма /WFP/ и У. осигуряват храна, хранителни тестове, ваксинации, хигиенни комплекти и материали, насочени към деца. Мобилна клиника, управлявана от А. на независимите лекари, продължава да работи на границата.

От средата на м. март 2026 г. ВКБООН и партньорите му разширяват подкрепата си в лагера А., където се извършва регистрация на ниво домакинство, водена от партньора на ВКБООН - I., и обхващаща 972 домакинства (3864 души). След това следвала регистрация на индивидуално ниво и издаване на лични карти. ВКБООН и партньорите продължавали мониторинга на услугите, ангажирането на общността и подготовката за новия механизъм за жалби и обратна връзка. Обратната връзка от общността се събира и споделя със съответните участници, за да се информира отговорът на променящите се нужди. Основните услуга продължават да се предоставят, включително разпределението на ежедневен хляб и топла храна, засилено извозване на твърди отпадъци, превоз на вода от UNICEF с камиони и здравни услуги на място. На 25 март 2026 г., партньорът на ВКБООН - 3. за стабилизираща подкрепа /SSU/, завършва осем кръга за събиране на отпадъци. Партньорите по закрила продължават дейностите за отдых, психично здраве и психосоциална подкрепа, включително сесии за управление на тревожността от партньора S. за дейности за възрастни и деца. Дирекцията по социални въпроси и труд /D./ разпределя две каравани /по една за Сирийската организация за развитие /SDO/ и за S./ за ежедневни дейности. ВКБООН продължава да разглежда опасенията на жителите относно качеството на услугите, подкрепата за различните националности и семейните посещения, и улеснява насочването към здравни специалисти за уязвими случаи.

С. продължавало да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на Ф. Н., публикуван в края на м. март 2026 г., но страната едновременно с това регистрира най-голямото подобрене в световен мащаб през 2025 г. в сравнение със същия период на предходната 2024 г. В доклада се посочва, че при новото преходно правителство е постигнат спорадичен напредък във

възстановяването на политическите институции и облекчаването на ограниченията върху основните права, което водело до покачване с пет индексни пункта /общо 10/100 в сравнение с 5/100 индексни пункта през същия период на 2024 г./. В доклада се посочва също, че международните и независимите местни медии до голяма степен са в състояние да осъществяват критична репортажна дейност от С., организациите на гражданското общество могат да се регистрират и да работят по-свободно и че правните репресии от ерата на А. постепенно се премахвали.

Въз основа на така изложеното и приетото от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи относно законосъобразността на оспорените актове:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Жалбата е подадена в законоустановения преклузивния срок по чл. 84 ал. 2 ЗУБ чрез органа на 20.05.2026 г. след връчване на оспорения акт със сочена дата също 20.05.2026 г., срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която същият е неблагоприятен и е налице интерес от оспорване, пред местно и родово компетентен съд, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Решение № 130 Х/22.04.2026 г. е издадено от компетентен административен орган – Е. Ч., старши експерт в Регистрационно приемателен център /РПЦ/ - [населено място], определен за интервюиращ орган на ДАБ МС със заповед № РД-05-77/26.01.2026 г. на председателя на ДАБ МС /л. 35/. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 22.04.2026 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 01.04.2026 г. на ДАБ МС, чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, като решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Относно спазването на изискванията за форма на оспорения акт и предвид горепосоченото, настоящият състав намира, че процесният акт е съставен в писмена форма, съобразно чл. 59, ал. 2 АПК, като съдържа наименование на органа, който го издава, адресат на акта, който е ясно и точно идентифициран, съдържа разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията на адресата на акта, пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва, както и дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му. В изпълнение на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК ясно и точно са посочени и обсъдени фактическите и правните основания за издаването на акта, мотиви.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила, съответно производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Б. А. Х. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба „последваща молба“ е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а–чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за

последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок до 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила.

В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 ЗУБ, съгласно който на чужденецът, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ.

Жалбоподателят не се позовава на нови факти и обстоятелства в последващата си молба. Наред с това, административният орган в мотивите на решението правилно е посочил, че такива не се доказват, като представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната на произход, и този извод се споделя от настоящата инстанция.

Доколкото в последващата молба жалбоподателят се е позовавал на факти, свързани с обстановката в С., от приетите по делото справка към 03.04.2026 г. относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република, област Р. и справка към 10.06.2026 г. относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република, се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила.

Тези изводи не се оборват и от допълнителното писмено становище на жалбоподателя по делото, което не е подкрепено с писмени доказателства. Следва също да се посочи, че тъкмо поради характера на сочените за нови обстоятелства пред органа, които навеждат на тези по първоначалната молба, разгледана по същество, се налага обсъждането им от органа, с оглед необходимостта от мотивиране на акта и съответно надлежно обосноваване дали представляват

нови обстоятелства. В противен случай се налага практика по водене на производство за обсъждане на всяка информация от общо достъпен източник, независимо дали е проверена, като основания за разглеждане на молба по същество.

Наред с това, излагането на мотиви от интервюиращия орган досежно сочените като нови обстоятелства е в съответствие с тълкуването с мотивите в решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van J. en Veiligheid по дело C-921/19, т. 34 и сл.: член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от Директивата, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, § 3 от Директивата, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т. 58 от решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, § 1, б. "а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Текущата обстановка в С. не е довела до съществена промяна за наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или относно държавата му по произход за допускане на разглеждане на последващата молба по същество. Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсеция убежище, следва да са актуални и такива са събрани и по делото.

В случая се установява от представената справка, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на СЕС по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83 ЕО /отм./. В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Съгласно чл. 33, §. 2 б. „г“ от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и

съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила – разглеждането на молбата следва да продължи, чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32. В процесния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Нови обстоятелства не са представени и изводите на интервюиращия орган се подкрепят от съда.

При тази фактическа и правна обстановка, според настоящия състав, решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Изложените съображения обуславят извод за липса на порок сред визираните в чл. 146 АПК, характеризиращ оспорения административен акт като незаконосъобразен, поради което съдът намира издаденият административен акт за законосъобразен, жалбата за неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Сирийската арабска република, [дата на раждане] , против решение № 130 Х/22.04.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване, осн. по чл. 85, ал. 3 ЗУБ.

ПРЕПИС на решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: